

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 378. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm827.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Ellers med Kong Harald vare
Kæmper disse først i Skare:
Svend og Sommer,
Gnep hin Gamle
Gard og Brand,
Blænge, Teiter,
Tyrfing, Hjalte.
Det var alle Kæmper kække,
Konge-Skjalde ni i Række.
End kom ud af Borgestue
Konge-Karle, værd at skue:
Hjort og Borre
Bele, Bare,
Begad, Toke,
379Tappre Svende,
Efter kom Skjoldmøer tvende
Først kom Visne *i den trykte Søgubrot staaer vel *Ursine*, men Suhm vidner at der i
den skrevne staaer *Visine*, altsaa ligefrem Saxos Visne.,
Vældig Frue,
Saa kom Hede,
Haard at skue.
Begge kom med Kæmpe-Hobe
For Kong Harald Liv at vove.
Visne fulgde Kæmper stærke
Kare, Milve *Saxo har Barre og Gnizle, og Suhm anmærker rigtig, at disse Navne
klinge, som de skal, nok saa slavisk.,
Og hun bar Kong Haralds Mærke *Hovedbanneret.
Nok en Skjoldmø, værd at nævne
Streed for Harald efter Evne,
Viborg kaldte sig den Prude,
Kom fra Gothland sønderude *Da Islænderne skrive *Viborg* ligeledes *Vebjörg*, og Saxo
giver hende en *Jyde* med, skal dette Gotland (i den trykte: Gulland) vist være Jylland..
380Hende fulgde Kæmper nok,
Først og fremmerst i din Flok
Ubbe Friser dog forsand
Gik som ypperst Høvedsmand.
Bue Bramsen *Da der i Haandskriften, efter Suhms Vidnesbyrd, staaer Bui Bramu Son
istedenfor den Tryktes *Bjamuson* der er hængt ved Ormr Enski, er det upaatvivlelig
Saxos Bo Bramsen.
Brat hin irske
Are med det ene Øie
Angle-Orm og Gere-Alv *Ormr Enski og Geir-Alfe.,
Det var ogsaa Kæmper drøie.
Visne fulgde mangen Vende
Mellem Kæmper god at kiende,
Thi de førde En og hver
Korte Skjolde, lange Sværd